

കവിത

കാഴ്ചകൾ

മോഹൻദാസ് മൊകേരി

കാലമെന്ന മഹാമാന്ത്രികന്റെ
ജാലവിദ്യകൾ കണ്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ
ഓർത്തെടുക്കാൻ നിറമുള്ളതൊന്നും
ഏറെയില്ലാത്ത ബാല്യം വിതുമ്പി
പൂക്കുലകൾ നിറഞ്ഞ മാവിന്റെ
ചോട്ടിലെന്നു തണലായിരുന്നു !
തൊട്ടടുത്തുള്ളിലഞ്ഞിയിൽ നിന്നാ
യെത്തിനോക്കിയ കാറ്റുപറഞ്ഞു :
"പൂക്കളെത്ര മനോഹരം, എന്റെ
രാത്രികൾ മദോന്മത്തമാക്കുന്നു."

പൂക്കൾപോയീ, ശലഭങ്ങൾ പോയീ
മാഞ്ഞുപോയീ മനോഹരദൃശ്യം
കൃത്രിമത്വം, കപടഭാവങ്ങൾ
നൃത്തമാടും അരങ്ങുകൾ മാത്രം.
ശാഖനീട്ടിവളർന്നമരങ്ങൾ

ശോകമുകുതലതാഴ്ത്തി നിന്നു.
പക്ഷികൾ കുടുതേടിപ്പറന്നു
കാട്ടുചോല നടനം മറന്നു
ഉള്ളിലാകെ മലീമസഗന്ധം
കാറ്റുവീശാൻ മടിച്ചു നിൽക്കുന്നു.
ചെയില്ല ബഹളങ്ങളില്ല
ദീർഘനിശ്വാസനിസ്വാസ മാത്രം.
